

Publicerad 2007-01-04 13:39 av JML

Snart

Du tycker om mig och jag tycker om dig och vi kan vara oss själva med varandra. Vi döljer ingenting. Du hjälper mig med praktiska saker som blivit liggande i väntan på dig. Du snickrar och målar och jag lagar jättegod mat och skrattar ihop med dig. Vi reser till Paris och London och skrattar. Det regnar och vi går under ett stort paraply och jag känner mig lycklig. Alla ler mot oss och vi är så lika, fast födda i olika tider, men ändå med samma sorts upplevelser. Du finns här och nu, framtiden är utom räckhåll och vi pratar inte om den.

Om det inte hade varit så enkelt med dig hade jag kanske ibland känt mig sorgsen över att vägar vägar kommer skiljas snart. Men med dig känner jag mig bara glad, du är som en eld för mig och jag blir varm. Alla tycker om dig och alla tycker om mig när vi träffar varandras vänner och släktingar. Allting är smärtfritt.

Äppelpaj och tofuglass. Varmt och kallt. Sött och surt.

Du och jag är som en brinnande cirkel som svävar högt upp i luften och vi dansar.

Det som förde oss hit gjorde oss starkare och nu är vi oövervinnerliga. Boken jag skriver handlar om sorgen men det tillhör det förgånga och nuet är fridfullt. Allting kommer att leda oss mot lyckan.

Även när vi går åt skilda håll kommer vi att känna samhörigheten och styrkan. Du ger mig kraft.

Vad jag ger dig vet jag inte, är det naturlighet eller mystik eller kanske du tycker att jag är som en vild svart häst som springer sin egen väg i skogen?

Du vet att det inte går att fånga svarta vildhästar. Det handlar om att ta vara på stunderna då vi springer bredvid varandra och sover tätt ihop, på en bädd av gräs och skogslöv. Vid en svart tjärn.

Under en stjärnklar himmel.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren JML med Poeter.se id #4155 innehar upphovsrätten